

Bibliografia Pienin – przekrój

(stan na 1.07.2018 r.)

opracował Krzysztof Karwowski

PRZYRODA NIEOŻYWIONA

Budowa geologiczna

BIRKENMAJER KRZYSZTOF, Geneza wąwozu Homole w Małych Pieninach, „Ochrona Przyrody” 1971, 36: 309-359.

Podano nazewnictwo geograficzne, zarys budowy geologicznej utworów przedczwartorzędowych (serie skałkowe, seria magurska i osłona skałkowa, skały ogniowe, tektonika), utwory czwartorzędowe (pokrywy zwirowe, pokrywy zwietrzelinowe, złaziska i osuwiska); omówiono zjawiska krasowe i eksfoliację, deformację grawitacyjną (rowy rozpadlinowe, ześlizgi skalne, następstwo deformacji), powstanie wąwozu; dołączono wnioski w sprawie ochrony krajobrazu.

BIRKENMAJER KRZYSZTOF, Przewodnik geologiczny po pienińskim pasie skałkowym, Wydawnictwa Geologiczne, Warszawa 1979, 235 s., 15 map.

Przedstawiono charakterystykę geograficzną regionu; opisano pieniński pas skałkowy jako jednostkę geologiczną, w tym opisano: elementy strukturalne, powstanie, rzeźbę, surowce mineralne, górnictwo, zabytki przyrody nieożywionej; podano opis 20 wycieczek geologicznych i słowniczek terminów geologicznych.

BIRKENMAJER KRZYSZTOF, Geologia, [w:] K. Zarzycki (red.), Przyroda Pienin w obliczu zmian, „Studia Naturae” 1982, ser. B, 30: 33-52.

Wymieniono elementy struktury pienińskiego pasa skałkowego i jednostki skałkowe; opisano fałdowania górnokredowe, na granicy kredy i paleogenu oraz dolnomioceńskie; omówiono wulkanizm mioceński, sedimentację, denudację i deformacje tektoniczne w neogene i czwartorzędzie; załączono bibliografię.

BIRKENMAJER KRZYSZTOF, Przegląd problematyki geologicznej Pienińskiego Parku Narodowego, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 1992, 1: 33-39.

Omówiono Pieniny na tle struktury geologicznej Karpat; dokonano przeglądu problematyki geologicznej na obszarze PPN (Pieniny Czorszyńskie, Pieniny, Małe Pieniny).

BIRKENMAJER KRZYSZTOF, Aktualne problemy geologiczne Pienin, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 2003, 8: 33-40.

Omówiono położenie Pienin w Karpatach, podział geograficzny, zarys historii geologicznej oraz aktualne problemy geologiczne Pienin.

BIRKENMAJER KRZYSZTOF, Przełom Dunajca w Pieninach – fenomen geologiczny, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 2006, 9: 9-22.

Przedstawiono zarys historii geologicznej, rzeźbę Pienin, w tym: utwory skalicotwórcze, utwory dolinotwórcze, wpływ tektoniki na rzeźbę, rolę uskoków, rzeźbę grzbietu górskiego Pienin, czwartorzędowe systemy tarasowe); omówiono procesy krasowe w Pieninach oraz zróżnicowanie doliny Dunajca w Pieninach.

BIRKENMAJER KRZYSZTOF, Mapy geologiczne pienińskiego pasa skałkowego, „Pieniny – Przyroda i Człowiek” 2014, 13: 3-8.

Omówiono pierwsze mapy geologiczne Pienin Uhliga i Horwita a następnie współczesne mapy Birkenmajera: seryjną mapę geologiczną Pienin 1: 10.000, geologiczne mapy przeglądowe 1: 50.000 oraz niedawno opracowaną mapę geologiczną Pienińskiego Parku Narodowego w skali 1: 5.000 i 1: 10.000.

BIRKENMAJER KRZYSZTOF, POPRAWA DANUTA (red.), Przewodnik LVII Zjazdu Polskiego Towarzystwa Geologicznego, pieniński pas skałkowy, 18-20 września 1986 r., Instytut Geologiczny, Kraków 1986, 269 s.

Przedstawiono stratygrafię i tektonikę pienińskiego pasa skałkowego (pps) i jego obrzeżenia; omówiono stratygrafię, sedymentologię i tektonikę płaszczowiny magurskiej i strefy pps; przedstawiono zagadnienia czwartorzędowe, geologiczno-inżynierskie i hydrogeologiczne południowej części płaszczowiny magurskiej i jej okien tektonicznych, pps i Podhala.

BORECKA AGNIESZKA, DANIEL WERONIKA, KROBICKI MICHAŁ, WIERZBOWSKI ANDRZEJ, Pieniński Park Narodowy. Mapa geologiczno-turystyczna. Skala 1: 25.000, opr. Państwowy Instytut Geologiczny, Państwowy Instytut Badawczy, Warszawa 2013, 1 karta.

Do mapy geologicznej dołączono szkic tektoniczny Pienin, szkic tektoniczny Wąwozu Homole, tabelę stratygraficzną pienińskiego pasa skałkowego, tabelę ze stratygrafią, wiekiem osadów, litologią procesami geologicznymi i współczesną rzeźbą terenu na przełomie okresów i er; opisano walory przyrodnicze, w tym 11 ciekawych stanowisk geologicznych z opisami.

CZARNECKI KAZIMIERZ (red.), Badania geodynamiczne pienińskiego pasa skałkowego w rejonie Czorsztyna. Monografia, Politechnika Warszawska, Instytut Geodezji Wyższej i Astronomii Geodezyjnej, Warszawa 2004, 101 s.

Opisano pieniński poligon geodynamiczny w rejonie Czorsztyna, badania ruchów pionowych metodą niwelacji precyzyjnej, przeniesienie wysokości przez Jezioro Czorsztyńskie, pomiary satelitarne GPS, pomiary liniowe, badania grawimetryczne, próby interpretacji dynamiki pienińskiego pasa skałkowego w okolicy Czorsztyna.

FABIANOWSKI JERZY, Kształtowanie krajobrazu w okolicy Szczawnicy, „Ochrona Przyrody” 1957, 24: 65-156.

Opisano położenie Szczawnicy, klimat, podłoże geologiczne, wody mineralne, lasy; podano opis przyrodniczy i wytyczne zagospodarowania dla Bryjarki, Palenicy i Huliny

HORWITZ LUDWIK, Budowa geologiczna Pienin, „Prace Instytutu Geologicznego”, 38: 1-148.

Pośmiertne opracowanie monograficzne.

KROBICKI MICHAŁ, POPRAWA PAWEŁ, GOLONKA JAN, Wczesnojurajsko-późnokredowa ewolucja basenu pienińskiego pasa skałkowego w świetle analizy subsydencji tektonicznej [w:] N. Oszczytko, A. Uchman, E. Malata (red.), Rozwój paleotektoniczny basenów Karpat Zewnętrznych i pienińskiego pasa skałkowego, Instytut Nauk Geologicznych UJ, Kraków 2006, ss. 165-178.

Omówiono paleogeografię, rozwój facjalny i ewolucję geodynamiczną (jura wczesna, środkowa i późna, kreda wczesna i późna); analizowano subsydencję skałkowego basenu pienińskiego i południowej części basenu magurskiego.

PACHUTA ANDRZEJ, BARLIK MARCIN, OLSZAK TOMASZ, PRÓCHNIEWICZ DOMINIK, SZPUNAR RYSZARD, WALO JANUSZ, Badania geodynamiczne w Pieninach przed i po zabudowaniu zbiorników wodnych w rejonie Czorsztyna, [w:] R. Soja, S. Knutelski, J. Bodziarczyk (red.), Pieniny – Zapora – Zmiany, „Monografie Pienińskie” 2010, 2: 53-61.

Zarysowano charakter i przebieg badań geodynamicznych przed i po wybudowaniu zapory; omówiono badania ruchów pionowych i poziomych, prace grawimetryczne i geofizyczne.

ZIOŁO KRZYSZTOF, Naturalne tło promieniowania gamma w Pieninach w latach 1994-1997, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 1998, 6: 161-170.

Opisano zjawisko promieniowania naturalnego; omówiono pomiary aktywności tła promieniowania gamma w Pieninach i otoczeniu (Gorce i Beskid Sądecki).

Rzeźba terenu

AMIROWICZ ARTUR, BARYŁA JANUSZ, DZIUBEK KRZYSZTOF, GRADZIŃSKI MICHAŁ, Jaskinie Pienińskiego Parku Narodowego, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 1995, 3: 3-41.

Zarysowano dzieje poznania jaskiń pienińskich; omówiono zjawiska krasowe na tle budowy geologicznej Pienin, florę i faunę jaskiń; dołączono inwentarz i opisy monograficzne jaskiń.

BARYŁA JANUSZ, Waloryzacja, wartości przyrodnicze oraz problemy ochrony jaskiń Pienińskiego Parku Narodowego, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 1995, 3: 49-57.

Podano kryteria waloryzacji; zwaloryzowano jaskinie Pienińskiego PN; podano zagrożenia oraz problemy i postulaty ochrony jaskiń w Pienińskim PN.

BIRKENMAJER KRZYSZTOF, Zabytki przyrody nieożywionej pienińskiego pasa skałkowego. I. Odcinek przełomowy doliny Dunajca między Zamkiem Czorsztyńskim a Zamkiem Niedzicą, „Ochrona Przyrody” 1957, 24: 157-178.

Opisano grupę skałek zamkowych w Czorszynie, Podubocze k. Podzamecza czorsztyńskiego, dolinę Harcygrunt, profil lewego brzegu Dunajca w Kapuśnicy, prawy brzeg doliny Dunajca w Kapuśnicy poniżej zamku w Niedzicy, profil góry zamkowej w Niedzicy, prawy brzeg Dunajca powyżej zamku w Niedzicy, dolinę Kosarzyska k. Niedzicy, Zielone Skałki; podano wnioski w sprawie ochrony.

BIRKENMAJER KRZYSZTOF, Geneza wąwozu Homole w Małych Pieninach, „Ochrona Przyrody” 1971, 36: 309-359.

Podano nazewnictwo geograficzne, zarys budowy geologicznej utworów przedczwartorzędowych (serie skałkowe, seria magurska i osłona skałkowa, skały ogniowe, tektonika), utwory czwartorzędowe (pokrywy żwirowe, pokrywy zwietrzelinowe, złaziska i osuwiska); omówiono zjawiska krasowe i eksfoliację, deformację grawitacyjną (rowy roz-padlinowe, ześlizgi skalne, następstwo deformacji), powstanie wąwozu; dołączono wnioski w sprawie ochrony krajobrazu.

BIRKENMAJER KRZYSZTOF, Przełom Dunajca w Pieninach – fenomen geologiczny, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 2006, 9: 9-22.

Przedstawiono zarys historii geologicznej, rzeźbę Pienin, w tym: utwory skalicotwórcze, utwory dolinotwórcze, wpływ tektoniki na rzeźbę, rolę uskoków, rzeźbę grzbietu górskiego Pienin, czwartorzędowe systemy tarasowe; omówiono procesy krasowe w Pieninach oraz zróżnicowanie doliny Dunajca w Pieninach.

GORCZYCA ELŻBIETA, KRZEMIEŃ KAZIMIERZ, Erozja i akumulacja w obrębie sieci dolin i dróg w Pienińskim Parku Narodowym (część polska i słowacka), [w:] Antropopresja w wybranych strefach morfoklimatycznych – zapis zmian w rzeźbie i osadach, „Prace Wydziału Nauk o Ziemi Uniwersytetu Śląskiego” 2012, 77: 164-176.

Podano charakterystykę geomorfologiczną koryt potoków i rzek, dróg i ścieżek oraz dynamikę procesów erozji i akumulacji.

JAGODA ANNA, Współczesne tendencje rozwojowe koryt w zlewni Grajcarka (Pieniny, Beskid Sądecki) [praca magisterska], Instytut Geografii i Gospodarki Przestrzennej Uniwersytetu Jagiellońskiego, msk. 115 s., Kraków 2009.

Opisano wybrane elementy środowiska geograficznego zlewni Grajcarka; omówiono strukturę i dynamikę koryt, typologię odcinków koryt i prawidłowości wykształcenia systemu korytowego, tendencje rozwojowe koryt oraz koryta w zlewni Grajcarka na tle koryt innych zlewni karpackich.

KOZIELSKA-SROKA EWA, MICHALSKI PIOTR, ZYDRON TYMOTEUSZ, Uwarunkowania geotechniczne i hydrodynamiczne transformacji północnej strefy brzegowej zbiornika Czorsztyń – Niedzica w trakcie jego eksploatacji, [w:] R. Soja, S. Knutelski, J. Bodziarczyk (red.), Pieniny – Zaporę – Zmiany, „Monografie Pienińskie” 2010, 2: 63-82.

Przedstawiono ogólną charakterystykę zbiornika; omówiono badania nad abrazją, załadowywaniem obszaru cofki oraz transformacja brzegów zbiornika.

NIEMIROWSKI MIROSLAW, Położenie i ukształtowanie [Pienin] [w:] K. Zarzycki (red.), Przyroda Pienin w obliczu zmian, „Studia Naturae” 1982, ser. B, 30: 17-31.

Opisano położenie Pienin w stosunku do innych pasm górskich (mapa), pieniński pas skałkowy, ukształtowanie terenu Pienin Spiskich, Właściwych i Małych, ukształtowanie i teorie powstania przełomu Dunajca i Wąwozu Homole.

PASTERNAK KAZIMIERZ, Charakterystyka podłoża zlewni rzeki Dunajec, „Acta Hydrobiologica” 1968, 10(3): 299-317.

Omówiono fizjografię zlewni, geologię, gleboznawstwo i geomorfologię Dunajca.

DĄBROWSKI DAMIAN, JAGUŚ ANDRZEJ, Występowanie układów barycznych, mas powietrza i frontów atmosferycznych nad regionem pienińskim, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 2003, 8: 53-61.

Podano charakterystykę cyrkulacji atmosferycznej nad regionem pienińskim, analizę częstości występowania układów barycznych i mas powietrza oraz częstość przechodzenia frontów atmosferycznych w przebiegu rocznym.

KOSTRAKIEWICZ LESZEK, Stosunki mezoklimatyczne Pienińskiego Parku Narodowego i jego obrzeża oraz prognoza przypuszczalnych zmian klimatu po wybudowaniu zapory wodnej na Dunajcu w Czorsztyń – Niedzicy, „Ochrona Przyrody” 1979, 42: 245-278.

Omówiono masy powietrza i fronty atmosferyczne, stosunki termiczne powietrza, opady atmosferyczne, wilgotność powietrza, parowanie terenowe oraz liczbę dni z mgłą, zachmurzenie, liczbę dni pochmurnych i pogodnych, stosunki anemologiczne; opisano piętra klimatyczne i regiony mezoklimatyczne; podano prognozę zmian niektórych elementów klimatycznych w zach. części Pienińskiego PN po wybudowaniu zbiornika wodnego.

KOSTRAKIEWICZ LESZEK, Klimat [Pienin], [w:] K. Zarzycki (red.) Przyroda Pienin w obliczu zmian, „Studia Naturae” 1982, ser. B, 30: 53-69.

Opisano ogólną cyrkulację atmosferyczną w Karpatach, stosunki termiczne powietrza w Pieninach, stosunki wilgotnościowe powietrza i zachmurzenie nieba, opady atmosferyczne, piętra i regiony mezoklimatyczne oraz stosunki klimatyczne na obrzeżu projektowanej czaszy zbiorników wodnych.

MICZYŃSKI JANUSZ, ZUŚKA ZBIGNIEW, JABŁOŃSKA-KORTA URSZULA, JURKIEWICZ TOMASZ, Próba oceny zmiany klimatu lokalnego w wyniku oddziaływania zbiornika wodnego na przykładzie występowania mgieł w Czorsztyń, [w:] R. Soja, S. Knutelski, J. Bodziarczyk (red.), Pieniny – Zapora – Zmiany, „Monografie Pienińskie” 2010, 2: 123-129.

Zbadano następujące parametry: liczbę dni z mgłą, rodzaj mgieł, średnią liczbę dni z mgłą oraz częstotliwość mgieł.

PERZANOWSKA JOANNA, Klimat Pienin, [w:] R. Kaźmierczakowa (red.) Charakterystyka i mapa zbiorowisk roślinnych Pienińskiego Parku Narodowego, „Studia Naturae” 1982, 49: 21-32.

Podano charakterystykę wybranych elementów klimatu: masy powietrza, wiatry, promieniowanie słoneczne, zachmurzenie, mgły, wilgotność powietrza, temperaturę powietrza, opady, pokrywą śnieżną, piętra klimatyczne i regiony mezoklimatyczne, termiczne pory roku i inne okresy termiczne, okres wegetacyjny; mikro- i fitoklimat.

Wody

BAŚCIK M., SIWEK J., Komentarz do mapy hydrograficznej w skali 1: 50 000. Arkusz M-34-89–D Szczawnica, Główny Urząd Geodezji i Kartografii, Warszawa 2006.

FIEDLER-KRUKOWICZ HANNA, ŁANIEWSKI-WOŁŁK JERZY, Przepływy Dunajca w Pienińskim Parku Narodowym w warunkach normalnej i powodziowej eksploatacji Zespołu Zbiorników Wodnych Czorsztyń-Niedzica i Sromowce Wyżne, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 1998, 6: 111-124.

Omówiono charakterystykę hydrologiczną Dunajca, koncepcje „ujarzmiania” Dunajca, lokalizację i główne zadania zespołu zbiorników, gospodarkę wodną zbiornika w warstwie wyrównawczej i jej wpływ na kształtowanie się przepływów w Przełomie Pienińskim, gospodarkę wodną zbiornika Czorsztyń-Niedzica w warstwie rezerwy powodziowej i efekty redukcji fal powodziowych.

HUMNICKI WŁODZIMIERZ, Reżim źródeł pienińskich w świetle obserwacji limnimetrycznych, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 2006, 9: 29-39.

Opisano sieć obserwacyjną źródeł: pod Wysokim Działem, Kirowego Potoku, Kotłowego Potoku, Leśnego Potoku; omówiono reakcję źródeł na opady atmosferyczne i reakcję źródeł na topnienie pokrywy śnieżnej.

HUMNICKI WŁODZIMIERZ, Hydrogeologia Pienin [rozprawa habilitacyjna], Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2007, 239 s., 7 map.

Podano charakterystykę fizjograficzną obszaru badań; opisano pozycję geologiczną Pienin i ich budowę, warunki występowania wód podziemnych, dynamikę wód podziemnych, reżim wód powierzchniowych, charakterystykę hydrochemiczną, regionalizację hydrogeologiczną oraz czynniki antropogeniczne kształtujące warunki hydrogeologiczne.

HUMNICKI WŁODZIMIERZ, Zmiany warunków hydrogeologicznych wokół zbiorników zaporowych w Pieninach, [w:] R. Soja, S. Knutelski, J. Bodziarczyk (red.), Pieniny – Zapora – Zmiany, „Monografie Pienińskie” 2010, 2: 83-95.

Omówiono historię budowy zbiorników, zadania zbiorników, dotychczasowy wpływ budowy i eksploatacji zbiorników (zmiany w gospodarce wodno-ściekowej, zmiany dynamiki wód podziemnych), prognozowany wpływ zbiorników na dynamikę wód oraz nowe zagrożenia dla jakości wód podziemnych.

KOSTRAKIEWICZ LESZEK, Hydrografia Pienin, „Zeszyty Naukowe UJ” nr 117, „Prace Geograficzne” 1965, 12: 77-111.

Opisano środowisko geograficzne, infiltrację i spływ powierzchniowy, zbiorniki i charakterystykę wód podziemnych, wahania stanu wód gruntowych i podziemnych, kontakty wód podziemnych, wypływy wód podziemnych, wody mineralne, obszary podmokłe, sieć rzeczna, ustrój cieków, charakterystykę cieków, związek wód podziemnych z powierzchniowymi; porównano zlewnie podziemne z powierzchniowymi; omówiono regiony hydrograficzne i gospodarkę wodną.

KOSTRAKIEWICZ LESZEK, Hydrografia, [w:] K. Zarzycki (red.) Przyroda Pienin w obliczu zmian, „Studia Naturae” 1982, ser. B, 30: 70-93.

Omówiono wody podziemne i gruntowe (wody krasowe, wody w utworach fliszowych i marglach, wody naskalne w zwietrzelinie rumoszowo-gliniastej, wody w stożkach fluwiogłacjalnych i aluwiach rzecznych), naturalne wypływy wód podziemnych i gruntowych, wody powierzchniowe (reżim wód powierzchniowych, wezbrania i powodzie, cechy fizykochemiczne), regiony hydrograficzne, wykorzystanie wód i różne koncepcje zabudowy dorzecza Dunajca w rejonie Pienin oraz stosunki wodne na obrzeżu projektowanej czaszy zbiorników wodnych.

MAŁECKA DANUTA, HUMNICKI WŁADYSŁAW, Problemy hydrogeologii i ochrony wód Pienińskiego Parku Narodowego, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 2002, 7: 49-70.

Podano hydrogeologiczną charakterystykę terenu; omówiono jakość wód Pienińskiego PN i terenów przyległych, chemizm wód krążących w masywie oraz kierunki i zakres dalszych badań.

MAPA HYDROGRAFICZNA w skali 1: 50 000. Arkusz M-34-89–D Szczawnica, Główny Urząd Geodezji i Kartografii, Warszawa 2006, 1 ark.

PASTERNAK KAZIMIERZ, Charakterystyka podłoża zlewni rzeki Dunajec, „Acta Hydrobiologica” 1968, 10(3): 299-317.

Omówiono fizjografię zlewni, geologię, gleboznawstwo i geomorfologię.

PUNZET JERZY, Charakterystyka hydrologiczna dorzecza Dunajca, „Rocznik Sądecki” 1982, 17: 369-399.

SOJA ROMAN, Hydrologiczne zmiany w Pieninach, [w:] R. Soja, S. Knutelski, J. Bodziarczyk (red.), Pieniny – Zapora – Zmiany, „Monografie Pienińskie” 2010, 2: 97-106.

Opisano wody powierzchniowe, reżim hydrologiczny Dunajca, zmiany hydrologiczne w Pieninach, w tym: redukcję fal powodziowych, podniesienie przepływów minimalnych, regulację przepływów, zmianę termiki rzeki, zmianę wielkości transportu rumowiska oraz zmianę parametrów fizykochemicznych.

STAWARUK JADWIGA, Współczesne procesy fluwialne koryt w zlewni potoku Krośnica (Pieniny, Gorce) [praca magisterska], Instytut Geografii i Gospodarki Przestrzennej UJ, Kraków [2010], msk. 75 s.

Opisano środowiskowe uwarunkowania systemu korytowego Krośnicy (geologię, rzeźbę, klimat, hydroografię, gleby, użytkowanie); podano charakterystykę koryt w zlewni Krośnicy (przebieg koryt, morfometrię, formy erozyjne, formy akumulacyjne, osady, czynniki antropogeniczne, strukturę), prawidłowości wykształcenia systemu korytowego; porównano koryta Krośnicy z korytami innych potoków karpaccich.

Gleby

ADAMCZYK BRONISŁAW, GRESZTA JAN, Gleby, [w:] K. Zarzycki (red.), Przyroda Pienin w obliczu zmian, „Studia Naturae” 1982, ser. B, Warszawa-Kraków, 30: 94-112.

Omówiono typy i podtypy gleb: rędziny, rędziny inicjalne, rędziny brunatne, rędziny czarnoziemne, rędziny butwinowe, pararędziny, gleby brunatne, gleby szarobrunatne, gleby brunatne właściwe, gleby brunatne wylugowane, gleby brunatne kwaśne, gleby bielcowe, mady, gleby glejowe, czarne ziemie, gleby torfowe.

ADAMCZYK BOLESŁAW, GRESZTA JAN, OLSZOWSKI JANUSZ, Mapa typów gleb Pienińskiego Parku Narodowego. Skala 1:10.000, Zakład Ochrony Przyrody i Zasobów Naturalnych PAN w Krakowie, Państwowe Przedsiębiorstwo Wydawnictw Kartograficznych, Warszawa 1980, 1 ark.

ADAMCZYK BOLESŁAW, GRESZTA JAN, OLSZOWSKI JANUSZ, Gleby Pienińskiego Parku Narodowego, „Ochrona Przyrody” 1982, 44: 317-340, 1 mapa.

Omówiono rodzaje gleb, typy i podtypy gleb, gleby litogeniczne: wapniowcowe (rędziny i pararędziny), gleby autogeniczne: brunatnoziemne (brunatne) i bielicoziemne (bielicowe), gleby hydrogeniczne: aluwialne (mady), zabagnione i bagiczne (torfowe); przedstawiono mapy: gleb, odkrywek glebowych, odczynu wierzchnich i głębszych warstw gleby.

NIEMYSKA-ŁUKASZUK JOANNA, MIECHÓWKA ANNA, ZALESKI TOMASZ, Gleby Pienińskiego Parku Narodowego i ich zagrożenia, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 2002, 7: 79-90.

Podano charakterystykę pokrywy glebowej Parku; omówiono jednostki taksonomiczne gleb PPN, właściwości fizykochemiczne gleb głównych jednostek taksonomicznych, zagrożenia pokrywy glebowej PPN oraz zawartość całkowita metali ciężkich.

NIEMYSKA-ŁUKASZUK JOANNA, ZALESKI TOMASZ, MIECHÓWKA ANNA, Charakterystyka pokrywy glebowej Pienińskiego Parku Narodowego, [w:] R. Kaźmierczakowa (red.) Charakterystyka i mapa zbiorowisk roślinnych Pienińskiego Parku Narodowego, „Studia Naturae” 2004, 49: 33-41.

Scharakteryzowano gleby: litogeniczne wapniowcowe, brunatnoziemne, semihydrogeniczne i hydrogeniczne, aluwialne, antropogeniczne.

SKIBA STEFAN, DREWNIK MAREK, ZALESKI TOMASZ, Mapa gleb Pienińskiego Parku Narodowego w jednostkach taksonomii międzynarodowej, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 2002, 7: 91-95.

Omówiono gleby Pienińskiego PN w różnych klasyfikacjach oraz struktura pokrywy glebowej; dołączono mapę gleb.

ZALESKI TOMASZ, RYSZARD MAZUREK, MICHAŁ GAŚSIÓREK, TOMASZ WANIC, PAWEŁ ZADROŻNY, AGNIESZKA JÓZEFOWSKA, BARTŁOMIEJ KAJDAS, Gleby leśnych powierzchni monitoringowych w Pienińskim Parku Narodowym, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 2016, 14: 3-15. [6991]

Omówiono typy i podtypy gleb obszarów leśnych w oparciu o 373 stałe powierzchnie badawcze; dla każdego podtypu określono: miąższość poziomu próchnicznego, uziarnienie, zawartość szkieletu oraz właściwości chemiczne.

ZALESKI TOMASZ, ZARZYCKI JAN, KACPRZAK ANDRZEJ, Wpływ sposobu koszenia na warunki glebowe i skład florystyczny ciepłolubnej łąki pienińskiej, „Pieniny – Przyroda i Człowiek” 2014, 13: 33-44.

Podsumowano badania prowadzone od 2004 r. na terenie Pienińskiego PN, polegające na porównaniu charakterystyk gleb i roślinności po zastosowaniu koszenia ręcznego i mechanicznego